Analize și opinii

Lucian Sârbu: O istorie reală despre GDPR

Acum 27 seconds 1 Vizualizari 5 Timp de citire

Nu dau numele companiilor, pentru că vorbim de doi giganți. Nu vreau să am probleme.

Acum, istoria. Știți că vouă, când intrați pe câte un site, vi se cere să bifați imbecilitatea aia cu „cookies", da? Asta ca să conștientizați zi de zi, ceas de ceas și-n proporție de masă câtă grijă are Uniunea Europeană de intimitatea voastră.

De fapt cookieurile alea nu reprezintă absolut nimic. Nimeni nu poate fi identificat cu ajutorul lor, decât în cazuri extreme sau în cazurile în care siturile mai folosesc tehnici de programare depășite, vetuste, din urmă cu 20 de ani. De exemplu dacă intrai pe Yahoo! Mail, în urmă cu 20 de ani, ți se punea pe calculator un cookie care conținea în clar adresa ta de email și parola. Practic, nu doar că tu erai identificat instant la revenirea pe site (așa, și?) dar dacă îți intra cineva în calculator îți putea șuti de acolo accesul la cont.

Marea problemă legată de intimitatea datelor personale ține de serviciile de sănătate (ne lăsăm datele de fiecare dată când facem analize), serviciile bancare, serviciile online de big data (Google, Facebook etc.), serviciile de comunicații etc. Aici e buba, ăștia sunt bandiții cei mari care ne trafichează datele personale. Un

rahat de site web nu știe mare brânză despre noi, decât că ne dăm pe el și am pus la coș câteva produse. Așa, și? Presupunând că în spatele sitului e cineva suficient de tâmpit care să stea să analizeze sesiune cu

acel IP. Dar tu trebuie să percepi, la modul inconștient, firește, că „Uniunea Europeană are grijă de tine” și trebuie să dai „accept” la niște prostii care nu înseamnă nimic.

Ei bine, în urmă cu câteva luni mi-am făcut niște analize la o clinică de-asta privată la care am card de la muncă. Să o numim „clinica M”. O parte a setului de analize a ieșit destul de proastă, în conformitate cu felul în care mă simțeam atunci, așa că doamna doctor mi-a zis să iau niște buline și să repet analizele x și y după vreo lună. Consecvent principiilor mele, bulinele nu le-am luat, încercând mai întâi să-mi modific dieta (fiindcă știam prea bine ce prostii halisem) și să mă dreg cu suplimente naturiste de la plafar. Dar după o lună mi-am repetat analizele la un laborator medical pe care îl am la două străzi de mine, și pe care îl știe tot românul. Să-l numim „laboratorul S”. Eu mi-am mai făcut ocazional și punctual diverse analize la laboratorul S, dar niciodată nu mi-am deschis cont online la ei, să-mi păstrez un istoric al rezultatelor. Rezultatele le luam online doar pe baza unui cont de unică folosință, în care nu vezi decât punctual analizele pentru care te-ai dus atunci. De data asta zic: „Hai să-mi fac și cont online, că s-ar putea să repet analizele x și y de mai multe ori, până mă reglez.” Așa că mi-am făcut și cont online. În contul online pe care ți-l faci la laboratorul S ești identificat cu CNP-ul, deci nu poți să te identifici greșit.

Ei bine, îmi făcui eu contul online și mi-am așteptat cuminte rezultatele. Și când mi-au venit, mi-a picat fața.

Nu, nu din cauza rezultatelor (parametrii x și y începuseră să se regleze). Ci din cauză că din contul online al laboratorului S mi-am găsit bine-merci inclusiv rezultatele analizelor medicale comandate la clinica M. Erau chiar și rezultate vechi, din 2020.

Tronau acolo de parcă totul era normal. Dar nu era. Eu, când am lăsat probele la clinica M, nu am știut niciodată că ei le vor trimite pentru analiză la laboratorul S și, mai mult, habar n-am avut că laboratorul S o să mi le păstreze cu anii, ba chiar, când o să mă prind de șmecherie, îmi va prezenta sub formă de grafice arătoase și colorate „progresul” (sau „regresul”) înregistrat pe diverși markeri. Și o să-mi trimită newslettere în care să-mi recomande, „nevinovat”, diverse tipuri de analize de parcă ar fi știut, telepatic, ce markeri în neregulă am eu.

Oricum, partea bună e că în momentul ăsta știu că la clinica M analizele mă costă cam cu 20% mai scump decât la laboratorul S, dar că sunt același drac, așa că astăzi îmi comand constant analizele direct la laboratorul S, nu mi le mai fac prin clinica M. La clinica M doar vorbesc cu doctorița.

Cam asta e cu GDPR și cu grija pe care o poartă UE pentru voi. Cățeii trebuie să-și îngreuneze accesul la micul lor magazin online cu banere tâmpite care le cer virtuos oamenilor să dea clickuri inutile. Dulăii își traficheează datele noastre fără nici o problemă și fac bani de pe urma lor.

Autor: **Lucian Sârbu**

Despre autor

editor